

Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 54

bijdrage tot de kosten 0,60 € - juli 2015

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

De bevolkingen worden door de financiën gewurgd

In dit nummer:

Voor "werkbaar werk" moet men eerst de uitbuiting bestrijden

Migranten: een onmenselijk systeem

De veiligheid van de (winst van de) kernenergie

Supermarkten: "Garantie op hoogste winsten"

Oorlog nadert in Oost-Europa

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

Wanneer komt er een therapie tegen het kapitalisme?

Talrijke artikels en reportages over de immunotherapie hebben het mogelijk gemaakt voor het publiek te ontdekken hoe efficiënt deze nieuwe vormen van kankerbehandelingen zijn. Zonder methodes met zware bijwerkingen te gebruiken, zoals röntgenstralen of chemotherapie, verhoogt de immunotherapie de capaciteit van het afweersysteem van de zieke om de kankercellen op te sporen en te vernietigen, door tegelijk gezonde cellen te bewaren. Deze behandelingen redden levens en stellen veel personen in staat om met een normaal leven te hervatten. Maar ze zouden, zeggen ze, "onbetaalbaar" zijn: gemiddeld 200 000€ per patiënt. Men hoort al de toespraken om een "sortering" te rechtvaardigen tussen zij die er recht op hebben... en de anderen die te oud zouden zijn.

De regeringen investeren in kostbare militaire programma's, banken gaan met miljarden om in de speculatie, farmabedrijven zwemmen in winsten... Om verzorgd te worden naargelang de voortgang van de wetenschap moet men eerst de kapitalistische kanker bestrijden.

De loket is gesloten, meneer

De NMBS sluit 33 stationsloketten. De reizigers worden verzocht om de automaten te gebruiken... wanneer ze werken, wanneer men pasmunt heeft of een kredietkaart, wanneer men niet gehaast is, ...

Intussen moeten sinds kort de treinbegeleiders 7€ doen betalen aan elke reiziger die zijn vervoerbewijs op de trein koopt.

Dit zegt veel over hoe de leiders van de NMBS en de regering de openbare dienst zien.

Wie zijn we ?

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

De IKEA-index

Zaterdag 13 juni hebben 7 500 kandidaten zich voorgesteld voor de 350 banen van de toekomstige IKEA-winkel die einde 2015 in Bergen zal openen. De multinational die in 2014 3,3 miljard winst heeft gemaakt, betaalt zeer lage lonen aan de bedienden van zijn winkel: gemiddeld 1 700€ bruto per maand. De lange file om aangenomen te worden zegt dus veel over het precariteitsniveau of over de druk die op de werklozen van een regio wordt geoefend. In 2012 in Catania in Italië hadden 24 000 kandidaten zich voorgesteld voor 250 posten! De Borinage rond Bergen is nog niet het zuiden van Italië, maar de Belgische regeringen werken eraan... voor het grootste geluk van de aandeelhouders van IKEA.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes, zonder andere vermelding naar contact@arbeidersstrijd.be, of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

<http://www.arbeidersstrijd.be>

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :

IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1 met vermelding : abonnement SvdA

(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)

U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Een verkiezingsstrijd tegen de wurgers van het Griekse volk is gewonnen, maar de oorlog gaat voort

Door nee te stemmen hebben de gewone Griekse kiezers het zoveelste bezuinigingsplan verworpen dat de internationale instellingen van de burgerij hen willen opleggen. Ondanks al de bedreigingen van de Europese Staatshoofden die door de media ten dienste van het groot kapitaal zijn overgenomen, ondanks de welgestelde Grieken, hebben de gewone mensen hun weigering geuit om de loonsverlagingen, de ontslagen, het snoeien in de pensioenen en het verzinken in de armoede te blijven verduren. Ze willen niet meer betalen voor een schuld die ze niet hebben gemaakt en waarvan ze niet hebben geprofiteerd.

Met zo'n stemming hebben de gewone kiezers zich moedig uitgedrukt maar de krachtsverhouding niet veranderd met het groot kapitaal dat in naam van de te betalen rente de levensomstandigheden van de meerderheid van de bevolking vernielt. Dit is precies de beperking van de verkiezingsmeningsuiting in een maatschappij die door het geld, door de grote burgerij wordt beheerst.

De Tsipras regering vroeg niets anders dan de onderhandelingen hervatten met de internationale instellingen om een compromis te vinden met de wurgers van de gewone mensen. En om zijn goede wil te tonen heeft hij net zijn gesprekspartners het hoofd van Varoufakis aangeboden, de minister van financiën die een wat te harde taal gebruikt met deze heren uit de hoge financiën en hun politieke dienaars.

Als Tsipras in zijn confrontatie met de instellingen het nationale eergevoel van Griekenland verdedigt dat door de grote mogendheden met voeten wordt getreden, vertegenwoordigt hij toch niet de belangen van de klasse van de uitgebuitenen. Hij heeft dat trouwens nooit beweerd. De gewone mensen hebben er belang in de onderhandelingen in het oog te houden om zich te kunnen verzetten tegen het opofferen van hun pensioenen, van het minimumloon, van hun overleving.

Wat in Griekenland gebeurt, is voor alle uitgebuitenen van hier van belang. Het volk dat door de financiën wordt gewurgd is vandaag het Griekse volk. Wie gaat dat morgen zijn?

Al jaren investeert de kapitalistische klasse steeds minder in fabrieken, in machines, in productie die banen zou creëren. O, die heeft nooit voor het collectieve belang geïnvesteerd, maar om winsten te maken door de werkers uit te buiten. Maar met de crisis is het investeren in de productie zonder zeker te

zijn te verkopen een risico dat de machtigste kapitalistische groepen steeds meer weigeren te lopen. Ze hebben beter gevonden: geld lenen aan de particulieren, aan de lokale overheden, aan de instellingen, aan de Staten, tegen rente. Alles met alles komt rente in plaats van productie.

Sinds tientallen jaren dringen financiën de hele maatschappij binnen, ze knevelen die, ze verstikken die. Krediet vervangt de te lage lonen in de huishoudens. Staten, gemeenten, openbare diensten tot aan de ziekenhuizen worden door hun schulden gewurgd.

Daarom herhalen de politieke leiders en de media in hun dienst als papegaaien dat de rente van de schuld betalen een gebiedende verplichting is. Daarom kunnen ze niet aanvaarden dat een land, hoe klein het mag zijn, de wettigheid van de schuld betwist. In de oorlog die het groot financieel kapitaal voert om zijn parasitisme op te leggen, zijn de gewone mensen in Griekenland "als voorbeeld gefusilleerd". Dit is een waarschuwing voor iedereen.

Dan moet natuurlijk de solidariteit van de uitgebuitenen naar de Griekse gewone mensen gaan.

Onder diegenen die het succes van het nee toejuichen zitten er niet alleen vrienden van de uitgebuitenen. Er zijn al diegenen die, niet alleen aan de extreemrechtse, met bedrogen zwaaien om het wantrouwen van de gewone mensen af te wenden van hun echte vijanden. De verantwoordelijke van de leed van het Griekse volk zijn niet de eurozone, noch de onbuigzaamheid van Duitsland, noch Europa, maar het groot kapitaal en zij die het bezitten.

Wat zou het veranderen voor de Griekse uitgebuitenen die onderworpen zijn aan de afpersing van de financiën om nu in drachme eerder dan in euro te moeten betalen?

De maatschappij crepeert onder de dictatuur van de grote burgerij, van de jacht op winst in het voordeel van een minderheid.

Boven al de gedeeltelijke confrontatie, vandaag in Griekenland, morgen hier misschien, hangt de toekomst af van de capaciteit van de uitgebuitenen om de wortels van het kwaad te lijf te gaan, om zich als doel te geven de onteigening van de grote burgerij en en het brengen van de economie onder de controle van de bevolking. En om zich de middelen te geven om het te bekomen.

Tegenover de drama van de migranten, het verachtelijke gedrag van de Staten

Walgelijk!

De regeringen van de landen uit de Europese Unie zijn er niet in geslaagd akkoord te gaan over het opvangen van 40 000 migranten. In alle landen hebben de demagogen aan de macht liever de toestand gebruikt om de aandacht af te leiden, door zich "streng" aan te tonen tegen de migranten om te doen vergeten dat ze volledig onderworpen zijn aan de kapitaalbezitters.

De 100 000 vluchtelingen opvangen die dit jaar in onmenselijke omstandigheden zijn aangekomen, onder anderen door de Middellandse zee te hebben overgestoken, in een Europese Unie die 500 miljoen inwoners telt, is nochtans geen onoverkomelijke taak.

Er zijn mensen die zeggen dat men de ellende van overal in de wereld niet kan opvangen! Neen, wat men niet meer zou moeten aanvaarden is dat een paar duizend rijken de rijkdom van overal in de wereld in beslag nemen door honderden miljoenen mensen ertoe te veroordelen in onmenselijke omstandigheden te leven!

De zeemacht tegen de migranten
De Europese Unie heeft onderzeeërs en militaire schepen gemobiliseerd voor een "waarnemingsmissie" van mensensmokkelaars op de Middellandse zee. Ze hebben opzettelijk gezegd dat het niet tegen de migranten zou zijn. Mijn neus!
Als de regeringen echt bezorgd waren over hoe de migranten te helpen door de smokkelaars te bestrijden, zouden ze hun oorlogsvloot kunnen gebruiken om diegenen die de ellende of de oorlog thuis proberen te ontsnappen, aan boord te nemen.
De "strijd" tegen de smokkelaars is niets anders dan een armzalige excuus om de migranten te proberen terug te dringen.

Staking van het personeel bij Fedasil

Dinsdag 23 juni heeft het personeel van Fedasil in de opvangcentra voor asielzoekers in Wallonië, Brussel en Vlaanderen gestaakt.

Met hun succesvolle beweging klagen de stakers de besparingen aan die de regering hen oplegt. Het budget van Fedasil zal in 2015 met 16,4 miljoen euro verkleind worden, en andere verlagingen zullen in 2016 volgen. Op kort termijn zouden 1 212 opvangplaatsen gesloten worden, 845 in bufferplaatsen omgevormd worden.

De budgetvermindering dient ook als voorwendsel om sommige taken te privatiseren, zoals het voorbereiden van maaltijden die aan een privé firma zoals Sodexho uitbesteed zal worden. Een deel van het omkaderingspersoneel zal door bewakers uit bewakingsfirma's vervangen worden. Dit betekent niet alleen banenschrapingen, maar ook dat deze centra aan het veranderen zijn, van toevluchtplaats naar gevangenissen, en dat de regering van plan is vooral met de stok van de repressie te reageren tegen de nood van de armen.

Dit is simpelweg een criminele politiek tegenover de rampzalige toestand van tienduizenden mensen die uit alle macht trachten de oorlog, de ellende en de barbarij te ontsnappen die dat kapitalistische systeem in hun landen laat heersen. Dit toont ook aan dat de minachting voor migranten ook minachting en aanval tegen alle werkers betekent. We hebben alle redenen om het te weigeren!

Boven: mobilisatie voor de regularisatie van een leerling in een Brusselse school

Beneden: mars van mensen zonder papier

Met of zonder papieren: eenzelfde arbeidersklasse!

De ORCA, organisatie voor clandestiene arbeidsmigranten, heeft net haar jaarverslag uitgegeven. Deze vereniging heeft al 102 klachten ingediend om de arbeidsrechten van de werkers zonder papier die slachtoffers zijn van de uitbuiting, op te leggen. In slechts 12 gevallen zijn de bazen tot hun verantwoordelijkheid teruggefloten en sommige werkers hebben hun achterstallige lonen kunnen innen.

De ORCA geeft het voorbeeld van een werker die gedurende 4 jaar in dienst was voor 5€ per dag. Zijn baas heeft een boete van 3000€ opgelopen. Wat bijna niets is in vergelijking met het loon dat effectief verschuldigd is en met de sociale bijdragen die deze baas gedurende 4 jaar zou hebben moeten betalen.

Hoe minder de werkers rechten hebben hoe meer de bazen van hun onzekerheid kunnen profiteren om hen spotlonen op te leggen, of om hen ronduit helemaal geen loon te geven.

De toestand van de werkers zonder papier is erger dan deze van werkers met papier, maar voor de enen als voor de anderen is de enige uitweg om hun werkomstandigheden en lonen te verbeteren de collectieve strijd tegen uitbuiting.

De veiligheid van de (winst van de) kernenergie

Het gebruik van de kerncentrale van Tihange 1 wordt tot in 2025 verlengd en de groepen Electrabel (GDF-Suez) en EDF hebben klinkende garanties vanuit de regering Di Rupo verkregen. Hoeveel? Dat kan men niet weten: het akkoord is geheim. De kamerleden kunnen het raadplegen maar diegenen die, zoals de Groen kamerlid Kristof Calvo, het openbaar zou willen maken, riskeren sancties. Volgens de financiële krant de Tijd voorziet het akkoord dat Electrabel en EDF een minimum winst van 9,3% zullen kunnen maken zonder geen enkel inkomen weer af te staan noch geen enkele nucleaire rente te betalen aan de Belgische regering. Kortom, dat zijn gegarandeerde winsten zonder scheurtjes...

Dichtbij ons

Terwijl de regering over de verlenging van de oude kerncentrales beslist ten voordeel van Electrabel en de zijn moedermaatschappij GDF-Suez, doet de directeur van het federaal agentschap voor nucleaire controle, Jan Bens, rare verklaringen in de pers.

Terwijl zijn oude werkgever Tractebel, oude moedermaatschappij, in de jaren 90 hem naar Kazachstan had gestuurd, zegt hij er enveloppen te hebben ontvangen en gegeven aan meer dan één persoon...

Tja, in deze landen weet iedereen dat je als je zaken wil doen, wat smeergeld moet gebruiken als je drie elektrische centrales wil krijgen...

Dit gebeurt in verre landen. Maar Jan Bens, oude afgezante van Tractebel in Kazachstan en oude directeur van de kerncentrale in Doel, leidt hier vandaag het agentschap voor nucleaire controle van de Staat. Maar je moet slecht bedoeld zijn om dan te denken dat de belangen van Electrabel/Tractebel/Suez goed vertegenwoordigd zouden zijn...

Oorlog nadert in Oost-Europa

NATO laat zijn spierballen rollen tegenover het Rusland van Poetin. De Verenigde Staten en Frankrijk willen hun mooiste oorlogsmateriaal tonen voor de grote manoeuvres in de Baltische landen, in Polen, Roemenië en op de Middellandse zee. De NATO voorziet een nieuwe macht van 5000 soldaten waarvan de naam "Spearhead" (Speerpunt) de bedoelingen duidelijk toont van diegene die beweren de vrede te verdedigen.

Het zijn de imperialistische mogendheden, de Verenigde Staten, Frankrijk, Engeland, die de minder machtige Staten in deze oorlogsavonturen meeslepen. Het imperialisme zet volledige regio's in vuur en vlam. Men kan het ergste verwachten met deze oorlogszuchtige regeringen die bijdragen tot het verdelen van Oekraïne als middel om Rusland te verzwakken.

In de duisternis

Een school waar het lesgeven over de evolutieleer verboden is, waar de leerkrachten lange kleden dragen en de leerlingen een uniform, en waar men vanaf 's ochtends gebeden eentonig voortbrengen door pareltjes met zijn vingers te knoeien... Een salafistische koranschool in Afghanistan?

Neen, de katholieke Sint-Ignatius school die in september in Overijse zal openen. Een eliteschool, blijkt het.

« Twee landen, één systeem »

Koning Filip en zijn groep Belgische bazen hebben in China veel handen gedrukt en contracten getekend. Ze zijn door de « Rode prinsen » van het bewind en Chinese bazen ontvangen.

Tussen twee plechtigheden heeft men zaken besproken, over het verdelen onderhandeld van de wilde uitbuiting van de arbeidersklasse in China en over de steeds meer medogenloze uitbuiting van de werkers in België.

Het gaat zoals overal onder het kapitalisme : boven de etiketten en de verschillende kleuren blijft de inhoud hetzelfde : een samenvatting van bloed, zweet en tranen. Weg met alle uitbuiters !

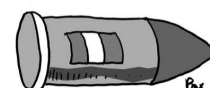
In dienst van Hare Majesteit... het kapitalisme

Minister van Defensie, N-VA Steven Vandeput, wil zijn collega's-ministers overtuigen zich verplichten tot het kopen van kostbare jachtvliegtuigen F-35. Hij wil ook de militaire uitgaven voor 2030 verdubbelen. Voor een partij die voorstander is van de verdamping van België, klinkt het nogal komisch om miljarden te eisen om zagezgd hem te verdedigen (tegen wie?)...

In werkelijkheid, of ze nu Franstalige socialisten of Vlaamse nationalist, zijn de ministers allemaal ten dienste van de wapenhandelaars!

Beschaving

Lonen moeten naar omhoog!

Volgens de OESO en Eurostat zijn de lonen in 2014 (een beetje) vooruitgegaan in Nederland, in Duitsland en in Frankrijk, maar ze zijn in België gedaald.

Iets dat het patronaat verheugt. De VBO ziet er "een goede stap in de goede richting (...) om de loonhandicap van België te beperken". Men kan wedden dat er andere woordvoerders van het patronaat in Duitsland, Nederland en Frankrijk zijn om nieuwe aanvallen tegen de lonen van de werkers uit deze landen te rechtvaardigen onder voorwendsel van diezelfde "handicap".

In alle landen verrijken de grote bazen zich met

deze politiek: ze stellen de werkers in concurrentie met elkaar.

Steeds rijkere rijken = steeds armere armen

Op hetzelfde moment hebben de OESO en het IMF, die allebei niet bekend staan voor hun strijd tegen de sociale ongelijkheden, « ontdekt » dat de verrijking van de grote fortuinen gedurende de laatste jaren geen positief effect heeft op de groei, en nog minder op de algemene sociale toestand.

Waar zit dan de handicap? Aan de kant van de werkers die alle rijkdom produceren? Of aan de kant van de kapitalisten die hen op zak steken zonder bij te dragen tot het welzijn van de maatschappij?

Kostbaarheden van welke familie?

Met de aankondiging van de fusie tussen de Delhaize groep en de Nederlandse Ahold groep, heeft de media veel gezaaid over onze "kostbaarheden" van Belgische families die onder controle van de "Nederlanders" zouden komen. De vakbonden hebben hun wantrouwen geuit tegenover een voornamelijk Nederlandse directie.

Zouden de werkers meer redenen hebben Belgische aandeelhouders te vertrouwen, zij die hen ontslagonden, premieverlagingen en de vermindering van de pauzes hebben opgelegd, terwijl ze sappige winsten maakten. Natuurlijk niet!

Als de caissières "kostbaarheden" hadden die even groot waren als supermarkten, zouden ze niet verplicht zijn hun polsen en ruggen te verslijten aan de kassa.

Deze "kostbaarheden", dat is het kapitaal van grote bazen. En een baas blijft een baas. Hoe dan ook zijn nationaliteit, hij maakt zijn winsten door werkers uit te buiten!

"Garantie op hoogste winsten"

18 bedrijven van de grote distributie en leveranciers van drogisterij- en hygiëneproducten hebben aanvaard 174 miljoen € boete te betalen om een einde te maken aan de gerechtelijke vervolging voor "gecoördineerde prijsverhogingen".

Tussen 2002 en 2007 hebben Colruyt, Carrefour, Cora, Delhaize, Intermarché, Makro, Mestdagh deals gesloten met leveranciers als GSK, Unilver, Colgate-Palmolive, Beiersdorf, Procter & Gamble... om gecoördineerde prijsverhogingen van hun producten uit te voeren. Het bedrag van de boete die door deze kapitalisten betaald is om een einde te maken aan het onderzoek over deze deals zegt iets over hoe sappig hun zaken zijn. Wat hen toch niet tegenhoudt druk te oefenen op hun loontrekkenden namens "de concurrentie".

1908 in New York, 2014 in Dacca, arbeidsters uit de textielsector betogen voor betere werkomstandigheden.

Arbeidsters, kom aan de kop!

De studies die op cijfers van de Europese instellingen berusten tonen het duidelijk: ongelijkheid tussen mannen en vrouwen stijgt in heel Europa, en onder anderen in België. In ons land bijvoorbeeld bereikt de werkelijke loonkloof gemiddeld 22%!

Vrouwen worden ook het meest getroffen door precariteit, ze zijn met meer om deeltijds te moeten werken en in sectors met zeer lage lonen. Ze zijn de eerste slachtoffers van de werkloosheid en hiermee van de uitsluitingsmaatregelen tegen de werklozen. Ook opmerkelijk is de verdeling van de huishoudelijke taken: die wordt steeds ongelijker ten

nadeel van de vrouwen. Dit kan uitgelegd worden: precariteit en werkloosheid verzwakken de economische zelfstandigheid van vrouwen ten opzichte van mannen. Hoe meer de vrouwen de inkomens van de mannen nodig hebben om te leven, hoe meer ze geen andere keuze hebben dan zich tot hun dienst stellen thuis en voor het gezin.

De sociale achteruitgang die door de crisis van de kapitalistische economie wordt veroorzaakt sleept de hele maatschappij mee naar achteruit, ook wat de verhoudingen tussen mannen en vrouwen betreft. Daarom zijn de werkers de eerste die er belang bij hebben in de strijd voor een maatschappij zonder precariteit en zonder ontslagen, dwz zonder bazen.

"Werkbaar" werk begint met de strijd tegen uitbuiting

Als Kris Peeters minister van werk in zijn rondetafel over "werkbaar werk" spreekt, klinkt het allemaal rozengeur en maneschijn. Zijn werkuren vrij kunnen kiezen om werk en gezinsleven te combineren, zijn arbeidstijd verminderen als men ouder wordt, meer verdienen wanneer het in het leven meer nodig is, stress en burn-out bestrijden... allemaal mooie praatje. Zo zou de eerste zorg van de bazen het welzijn van de werkers zijn, en hun ministers van werk zouden alleen ervoor werken... Maar wie denken ze met zoiets te kunnen bedriegen?

Wat dat soort gepraat in de werkelijkheid wordt, dat weten alle werkers. De werkelijkheid is een tijdelijk contract dat op elk moment kan gestopt worden en de enige "aanpassing" is het sms'je om te zeggen waar u dan de dag nadien moet gaan stempelen. Het is in een bedrijf werken waar er zoveel banen zijn geschrapt dat er niemand overblijft om u te vervangen als u de verlofdagen wil nemen waarop u recht heeft of wanneer u ziek bent; het is een vermagerd pensioen wegens de werkloosheidsjaren...

De werkers hebben inderdaad geen enkele reden om deze regering te geloven wanneer ze zich als beschermer van de werkers wil voordoen, terwijl haar eerste daden het verhogen van de pensioenleeftijd en een indexsprong waren.

Wat het aanpassen van hun arbeidstijd voor oudere werkers zal betekenen is gewoon het afzien van een deel van hun loon ... en van hun pensioen betekenen. Een hoger loon krijgen op z'n 30 betekent dat

de lonen van de oudere dalen omdat ze niet meer met leeftijd en anciënniteit zullen stijgen, maar in verhouding met de "prestatie". Van flexibiliteit van arbeidsduur zullen vooral de werkgevers voordeel trekken, niet de werkers.

Maar achter deze "individualisering van het arbeidscontract" is wat de bazen en regeringen willen opleggen zeer concreet: het gaat over het schrappen van de enkele rechten en minima die de werkers langs de strijd uit het verleden hebben veroverd.

Lonen, werkomstandigheden, pensioenen moeten opnieuw individuele onderhandelingspunten worden tussen de werker en de baas.. zoals in de 19de eeuw vooraleer de werkers zich organiseren. In zulke onderhandelingen zal de krachtsverhouding systematisch in het voordeel van de bazen zijn.

Dit is precies wat de regering tracht te verbergen achter haar sprookjes.

Het is een nieuwe versie van het leugen dat de dienaars van het kapitalisme - van de N-VA tot de PS en de syndicale leidingen die voorstanders zijn van het "sociaal overleg" - al decennia voortbrengen: dat de belangen van de bazen en van de werkers in dezelfde richting gaan. Dat het voldoet om aan de tafel te komen zitten en goed samen te spreken om de bazen te laten aanvaarden met de belangen van de werkers rekening te houden.

Maar terwijl ze "overleggen" hebben de bedrijven en hun regeringen honderden duizenden banen geschrapt en de lonen door alle middelen verlaagd, door het arbeidsritme en -duur te verhogen,

door de pensioenen te verkleinen, door interimwerk te introduceren, door de index te manipuleren, door de openbare diensten te privatiseren... Kortom: ze hebben de uitbuiting verergerd. En ze blijven het doen op een steeds sneller tempo duren.

Want de werkelijkheid is dat de winsten van de kapitalisten uit de uitbuiting van ons werk komen, en dat meer winsten voor de kapitalisten meer uitbuiting van de werkers betekent. En minder uitbuiting - een werk hebben dat het mogelijk maakt het gezin te voeden en wat tijd te hebben voor hem, om van het leven te kunnen profiteren, ook na het pensioen - betekent de bazen te verplichten van een deel of van het geheel van hun winsten af te zien!

Ja, de belangen van de werkers en van de bazen staan haaks op elkaar, het is hun winsten OF onze lonen!

Het eerste wat moet is dus het stoppen van de ontslagen opleggen samen met het verdelen van het werk onder iedereen. Ja, wanneer iedereen correcte werk en loon zal hebben, dan zal iedereen minder werken. Alleen op deze voorwaarde zou het werk "werkbaar" kunnen worden! De middelen om waardig te werken en te leven bestaan, maar ze bevinden zich vandaag in de kluisen van de grote aandeelhouders van de banken en van hun bedrijven.

Dan, terwijl ze sprookjes voor het slapen gaan vertellen, laten we ons voorbereiden een andere verdeling van de rijkdom op te leggen en andere regels voor de maatschappij dan de enige wet van winst!

Woningen of winst?

35 000 gezinnen wachten op een sociale woning in Wallonië. Dit is een rampzalige toestand en die verergert steeds. Maar in plaats van woningen massaal te bouwen wast de minister PS Paul Furlan zich schoon door de gezinnen aan te klagen dat ze te ruime woningen zouden bezetten...

Het probleem is dat het geld ontbreekt voor de ontwikkeling en voor het onderhoud. De Waalse regering en de steden hebben inderdaad miljarden uitgegeven in Marshall plannen en andere cadeaus aan de bedrijven, als ze het niet gewoon in de open bek van Dexia en andere speculerende banken hebben gegoooid.

Tegenover deze toestand hebben de leiders van de woningmaatschappijen een geniaal idee gehad: de huurprijzen verhogen!

Het is helemaal geen noodlot, maar een politieke keuze: alles voor de rijken, niets voor de armen... tot de armen in opstand komen en hun zaken zelf aanpakken.

Spanje: ze zullen de opstand niet kunnen muilkorven

Terwijl de Spaanse regering er niet in slaagt de werkloosheid te bestrijden begint ze het recht op betogen aan te vallen en de collectieve acties te bestraffen. Zo zou het zich verzetten tegen de uitzetting van een insolvente gezin 30 000 euro boete kosten. Betogers zijn in Madrid samengekomen om deze "muilkorfwet" aan te klagen.

De rechtse regering van Rajoy kan van alles proberen, het zijn niet deze bedreigingen die de gewone mensen zullen weerhouden de politiek van het patronaat en van de regering te betwisten.

De werkloosheid laten verdwijnen... of de werklozen?

De werkloosheid zou dalen, beweren de media en de minister van werk Kris Peeters. De werkloosheid van de vrouwen en jongeren zou het meest gedaald hebben (-6% en -15%).

Vrouwen en jongeren zijn precies diegenen die het meest getroffen zijn door de nieuwe regels betreffende de werkloosheidsuitkeringen. Zo zijn volgens de RVA 22 461 mensen sinds januari 2015 uitgesloten van hun uitkeringen. En, zoals en wonder, in mei telde men 19 532 (vergoede) werklozen minder...

Nee, de werkloosheid daalt niet. Alleen daalt het cijfer dat in de statistieken wordt vermeld.

In werkelijkheid is de toestand van de werklozen

nog rampzaliger geworden. Om de werkloosheid te bestrijden moet men het verbod op ontslagen opleggen, samen met het verdelen van het werk onder iedereen, zonder loonverlies! Maar alleen de werkers kunnen zoiets opleggen!

Op de kap van de zwaksten bezuinigen

De uitgave van de RVA voor de werkloosheidsuitkeringen zouden sinds 2013 met 1,2 miljard euro gedaald, wat bijna 17% van de 7,1 miljard uitkeringen die in 2013 aan werklozen zijn gestort.

Dit is wat de bankiers en hun ontvangers in de Belgische regeringen afhouden.

Reynders ten dienste van de schuldeisers, de echte

Reynders, zoals het gros van zijn collega's in de leidende top van de kapitalistische maatschappij, is helemaal niet opgetogen met de uitslag van de Griekse referendum.

En, zegt hij, om al diegenen voor wie deze Griekse nee een aanmoediging is, "in te lichten": de boze schuldeisers van Griekenland zijn niet de banken, de ECB en het IMF, maar de burgers: Belgen, Fransen, Duitsers of Slowaken... Alsof de werkers uit de verschillende Europese landen er belang in hadden de pensioenen te verlagen, de openbare diensten te privatiseren, of in de lonen van de Griekse werkers te snoeien! Integendeel!

Maar het is waar dat de factuur van de "reddingsfondsen" worden allemaal naar de belastingbetalers uit de Europese landen gestuurd. Maar dan zou men ook kunnen nakijken waar het geld naartoe gegaan is! Men zou snel vaststellen dat de werkende mensen uit Griekenland niet worden geholpen met ons geld, maar dat de banken en een paar grote kapitalistische families zich ermee verrijkt hebben!

Wanneer wordt er bezuinigd op de bankiers?

11 miljard euro. Het is het bedrag van de interesten die de Belgische Staat in 2014 aan zijn schuldeisers heeft moeten betalen, voornamelijk aan banken. Drie keer per dag wordt ons herhaald dat het onmogelijk wordt om de pensioenen of het gezondheidssysteem te financieren, dat er geen geld is voor de scholen, voor het opvangen van de ouderen.

Maar geld is er: voor de woekeraars!